

بررسی مقایسه ای اثر سالیسیلیک اسید و ژبیرلیک اسید بر سرعت جوانه زنی بذر عدس (*Lens culinaris L.*)

*مژگان محمدی^۱، حمید فهیمی^۲، احمد مجد^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد واحد علوم و تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی، عهده دار مکاتبات، Email: mojgan.m30@Gmail.com

۲- گروه زیست شناسی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات

The comparative effects of Salicylic acid and Gibberellin on seed germination of the lentil (*Lens culinaris L.*)

Mohammadi M¹., Fahimi H².and Majd A³

1- MSc Islamic Azad University, Science and Research Branch. 2- Department of Biology, Islamic Azad University, Science and Research Campus, Tehran-Iran

Abstract

In this research, the effects of Salicylic acid and gibberellin either alone or in combination on the percentage of germination and germination rate of seeds, and longitudinal growth of root and shoot of seedlings of Lentil (*Lens culinaris L.*) and the activity polyphenol oxidase (PPO) and peroxidase (POX) were studied. seeds were transferred to petri dishes after 7h pretreatment with salicylic acid and gibberellin and interactional solutions of salicylic acid and gibberellin. Then the 3day's pretreatment plants were transferred to pots containing perlite. The results showed that salicylic acid and gibberellin caused to increase of percentage of germination and germination rate of seeds. The obtained results showed that in the treatment of Salicylic acid (150 μM) in combination with gibberellin (100 μM) significant increase in the percentage of germination of seeds compared to the control and in the interaction between 100 μM Salicylic acid in combination with 100 μM gibberellin maximum increase was seen in the germination rate of seed of Lentil. Enzymes assay showed that enzyme activity was increased in gibberellin alone and salicylic acid reduced activity of antioxidant enzyme. Gibberellin alone, caused more increase of longitudinal growth of shoots of seedlings of Lentil than control, and hadn't significant effect in longitudinal growth of root.

Keywords: Salicylic acid, Gibberellin, Germination rate, Longitudinal growth, Antioxidant enzymes, *Lens culinaris L.*

مجله زیست شناسی دانشگاه آزاد اسلامی

واحد گرمسار، ۱۳۸۸، دوره ۴، شماره ۴، ۴۴-۳۳

چکیده

در این پژوهش اثر پیش تیماری سالیسیلیک اسید (SA) و ژبیرلین (GA) به طور جداگانه و همراه با هم بر درصد جوانه زنی بذر، سرعت جوانه زنی بذر، رشد طولی ریشه و اندام هوایی دانه رست های عدس و فعالیت آنزیم های آنتی اکسیدان مورد بررسی قرار گرفت. آزمایش ها در قالب طرح فاکتوریل انجام شد. بذر ها پس از هفت ساعت پیش تیماری با سالیسیلیک اسید و ژبیرلین به تنهایی و توأم به پتری دیش ها ی حاوی کاغذ صافی منتقل شدند. سپس گیاهان پیش تیمار ۳ روزه به گلدان های حاوی پرلیت انتقال یافتند. نتایج نشان داد، سالیسیلیک اسید و ژبیرلین (به تنهایی) باعث افزایش در صد جوانه زنی بذر و سرعت جوانه زنی بذر گردید. در برهم کنش این دو هورمون فقط در تیمار ۱۵۰ میکرو مولار سالیسیلیک اسید همراه با ۱۰۰ میکرو مولار ژبیرلین نسبت به شاهد افزایش معنی دار درصد جوانه زنی بذر مشاهده شد و در برهم کنش متقابل ۱۰۰ میکرو مولار سالیسیلیک اسید همراه با ۱۰۰ میکرو مولار ژبیرلین حد اکثر افزایش در سرعت جوانه زنی بذر عدس مشاهده گردید. فعالیت آنزیم های آنتی اکسیدان در حضور ژبیرلین (به تنهایی) افزایش و در حضور سالیسیلیک اسید کاهش نشان داد. ژبیرلین به تنهایی، باعث افزایش رشد طولی اندام هوایی دانه رست های عدس نسبت به شاهد گردید. واژه های کلیدی: سالیسیلیک اسید، ژبیرلین، سرعت جوانه زنی، رشد طولی، آنزیم های آنتی اکسیدان، *Lens culinaris L.*

مجله زیست شناسی دانشگاه آزاد اسلامی

واحد گرمسار، ۱۳۸۸، دوره ۴، شماره ۴، ۴۴-۳۳

مقدمه

اسید نقش محوری در تنظیم فرایند های فیزیولوژیکی مختلف مثل جوانه زنی بذر، بسته شدن روزنه، مهار بیوسنتز اتیلن گیاه، افزایش میزان فتوسنتز و محتوی کلروفیل، تولید میوه، تولید گرما و گلیکولیز ایفا می کند (El-Tayeb, 2005; Popova, et al., 2003). مقدار

سالیسیلیک اسید یا اورتو هیدروکسی بنزوئیک اسید (SA) از ترکیبات فنلی در گیاهان است که به عنوان ماده شبه هورمونی که نقش مهمی در تنظیم رشد و نمو گیاه دارد محسوب می شود (Kang & Wang, 2003). سالیسیلیک

پراکسیداز و پلی فنل اکسیداز در گیاهان عدس می‌شود (برزین، ۱۳۸۷).

غلظت بالای سالیسیلیک اسید در ساقه همانند عامل تنش زا عمل نموده است و در نتیجه آن فعالیت آنزیم‌های ضد تنش اکسیداتیو مانند پراکسیداز و کاتالاز افزایش یافته است (مداح، ۱۳۸۴). در ذرت سالیسیلیک اسید سبب تغییراتی در فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اکسیدان در زمان سرم‌زدگی می‌شود (Janda, et al., 1999). . اخیراً ثابت شده است که پلی فنل اکسیداز احتمالاً در دفاع در برابر تهاجم پاتوژن‌ها یا آفات شرکت می‌کند (Aydemir, et al., 2004).

از آنجا که تعداد گیاهان در واحد سطح برای کشاورزان مهم است، بنابراین در شروع کار باید اطلاع دقیقی از درصد جوانه زنی برای محاسبه تعداد بذر در واحد سطح داشته باشند (Lopez, et al., 1999). با توجه به نقش سالیسیلیک اسید و ژیرلین روی جوانه زنی و رشد گیاه در این تحقیق اثر عوامل فوق بر جوانه زنی مورد تحقیق قرار گرفت. و از طرفی برای اینکه استفاده از SA از نظر اقتصادی نسبت به GA₃ مقرون به صرفه تر است در این مطالعه بررسی شد که چه غلظتی از SA می‌تواند جایگزین GA₃ در جوانه زنی بذر عدس شود؟

مواد و روش‌ها

در این تحقیق از گیاه عدس (*Lens culinaris* L.) رقم مشهدی استفاده گردید. پیش‌تیمار SA در سطح (۰، ۵۰، ۱۲۰، ۱۵۰ میکرومولار) انجام گرفت، و پیش‌تیمار GA₃ در سطح (۰، ۵۰، ۱۰۰ میکرومولار) اعمال گردید و برای مشاهده اثر متقابل این دو هورمون، پیش‌تیمار SA و GA₃ در قالب طرح فاکتوریل اعمال گردید. عدد بذر سالم و یکنواخت، در محلول هیپوکلریت سدیم ۵ درصد استریل شدند، سپس بذرها چندین بار با آب مقطر شستشو داده شدند و به پتری‌های حاوی کاغذ صافی خیس شده با محلول‌های فوق (به مقدار مساوی) انتقال یافتند. پتری‌های آماده به روش فوق در ژرمیناتور (Sanyang Model Gllc can) در دمای ۲۳ درجه

زیادی از سالیسیلیک اسید در نمونه‌های خاک برداشت شده از ریزوسفر ذرت و لوبیا گزارش شده است (Raskin, 1992). در سال ۲۰۰۵، El-Tayeb به‌اثر تحریک کنندگی سالیسیلیک اسید بر جوانه‌زنی بذر جو پی برد. عواملی مثل «کنترل زنی، اندازه دانه، پوست دانه، زیست‌پذیری، کشت و کار عمیق، رطوبت خاک، غلظت اکسیژن و دما» جوانه زنی بذر و ظهور دانه رست را تحت تأثیر قرار می‌دهد (Rajasekaran, et al., 2002).

سالیسیلیک اسید باعث طول شدن سلول‌ها و همچنین تقسیم سلولی می‌شود که این کارها همکاری سایر تنظیم‌کننده‌ها از جمله اکسین انجام می‌شود. سالیسیلیک اسید گسترش، تقسیم و مرگ سلولی را تنظیم کرده، و در واقع بین رشد و پیری تعادل ایجاد می‌نماید (Popova, et al., 1997).

جوانه زنی بذر فرایند پیچیده‌ای است که با جذب آب آغاز می‌شود و پس از یک وقفه کوتاه پروتئین آنزیمی ساخته و فعال می‌شود و بازدارنده‌های بیوسنتز ژیرلین از جوانه زنی بذر باز داری می‌کنند (Matilla, et al., 2008). ضمن آن که ژیرلین با افزایش تقسیم سلولی و طول شدن سلول‌ها نیز بر جوانه زنی و رشد اولیه دانه رست‌ها در شرایط تنشی تأثیر می‌گذارد (Kaur, et al., 1998). یکی از مهمترین عوامل موثر در جوانه زنی آزاد سازی ذخایر غذایی از جمله نشاسته می‌باشد. این فرایند توسط آنزیم α -آمیلاز تسهیل می‌شود. GA₃ نه تنها در افزایش بیوسنتز آنزیم α -آمیلاز نقش دارد، بلکه فرایند ترشحی آنزیم α -آمیلاز نیز پس از رونویسی ژن بوسیله ژیرلین تنظیم می‌شود (Nanjo, et al., 2004; Kaur, et al., 2000).

آنزیم پلی فنل اکسیداز در تمایز سلولی و همچنین بیوسنتز لیگنین نقش داشته، لذا افزایش فعالیت آن احتمالاً با دخالت آن در بیوسنتز لیگنین و چوبی شدن سلول‌های ریشه‌ای که مرحله نهایی تمایز است رابطه دارد (McCue, et al., 2000). تحقیقات نشانگر آن است که ژیرلین باعث افزایش فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اکسیدان

متری اندازه گیری گردید. به منظور سنجش فعالیت آنزیم ها ابتدا عصاره آنزیمی به دست آمد. ۰/۵ گرم بافت تازه گیاهی با ۵ میلی لیتر بافر تریس-گلیسین سرد با pH برابر ۸، در هاون چینی بر روی یخ سائیده شد. محلول حاصل به لوله های سانتریفوژ منتقل شد. لوله ها در ۱۲۰۰۰ دور در دقیقه در دمای ۴°C به مدت ۶۰ دقیقه سانتریفوژ شده و از رو شناور برای سنجش آنزیمی استفاده شد. در صورتی که امکان سنجش آنزیم بلا فاصله پس از استخراج حاصل نشد، رو شناور به فریزر منتقل شد. -سنجش فعالیت آنزیم پر اکسیداز:

ابتدا تعدادی لوله آزمایش را در یخ قرار داده و به هر کدام ۴ میلی لیتر بافر استات ۰/۲ مولار با pH برابر ۵ و ۰/۴ میلی لیتر آب اکسیژنه ۳ در صد و ۰/۲ میلی لیتر بنزیدین ۰/۰۲ مولار، متانول ۵۰ در صد اضافه شد و در نهایت ۰/۱ میلی لیتر از عصاره استخراجی به هر لوله اضافه شد و تغییرات جذب در طول زمان بلافاصله در طول موج ۵۳۰ نانومتر اندازه گیری شد. فعالیت آنزیم در دانه رست ها به مدت ۳ دقیقه در برابر شاهد فاقد عصاره آنزیمی با استفاده از دستگاه اسپکترو فوتومتر (-Shimadzu UV-PC 2120) ثبت شد.

میزان فعالیت آنزیم براساس تغییرات جذب در ۵۳۰ نانومتر در دقیقه (Unit) در میلی گرم پروتئین بیان گردید (Biles & Abeles, 1991).

- سنجش فعالیت آنزیم پلی فنل اکسیداز: اندازه گیری این آنزیم به روش ریموند Raymond و همکاران (۱۹۹۳) انجام گرفت. ابتدا تعدادی لوله آزمایش در حمام آب ۴۰ درجه سانتی گراد قرار داده شد و سپس به هر لوله ۲/۵ میلی لیتر بافر فسفات ۰/۲ مولار با pH برابر ۸/۶ افزوده شده بعد به آن ۰/۲ میلی لیتر پیرو گال ۰/۰۲ مولار اضافه شد و اجازه داده شد تا دمای لوله ها به ۴۰ درجه سانتی گراد برسد. سپس به هر لوله ۰/۲ میلی لیتر عصاره آنزیمی افزوده شد و تغییرات جذب در طول موج ۴۳۰ نانومتر در فاصله زمانی ۴ دقیقه ثبت گردید. میزان فعالیت آنزیم بر اساس تغییرات جذب در ۴۳۰ نانومتر در دقیقه (Unit) در میلی گرم پروتئین بیان

سانتی گراد و رطوبت نسبی ۹۰-۸۰ درصد، دوره ی نوری ۱۶ ساعت روشنایی و ۸ ساعت تاریکی و شدت روشنایی ۴۲۰۰ لوکس قرار گرفتند. برای هر تیمار ۴ تکرار در نظر گرفته و هر دو ساعت یکبار به مدت سه روز تعداد بذرها ی جوانه زده شمارش گردید. خروج ریشه اصلی را از پوست بذر به عنوان زمان شروع جوانه زنی در نظر گرفته (Shakirova, 2003) و سپس درصد جوانه زنی بذرها (Germination percentage (GP) از رابطه زیر به دست آمد $PG=100(N'/N)$ (درصد)

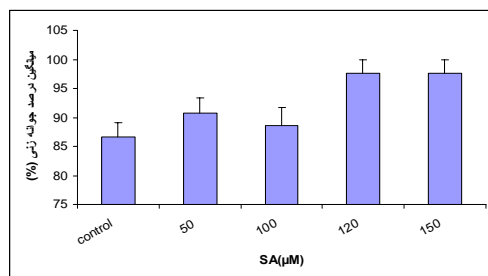
N' : تعداد بذرها ی جوانه زده، N : تعداد کل بذرها می باشد. زمان لازم برای جوانه زنی ۵۰٪ بذرها را به عنوان سرعت جوانه زنی در نظر گرفته و آزمایش در قالب طرح کاملاً تصادفی اجرا گردید. به منظور دستیابی به اهداف مورد نظر در این پژوهش، آزمایش ها به طور کلی به ۲ گروه تقسیم بندی شدند که عبارتند از:

- بررسی اثر پیش تیماری ژیرلین و سالیسیلیک اسید به طور جداگانه و توأم بر جوانه زنی بذر و برخی از فرایندهای رشد و تکوین در گیاهانی که در پتری به مدت ۱۰ روز کشت داده شدند.

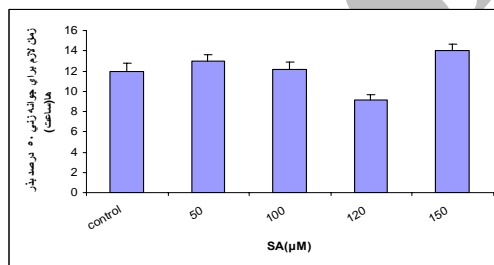
- انتقال گیاهان پیش تیمار ۳ روزه به گلدان های حاوی پرلیت و بررسی روند رشد و تکوین آنها در کشت گلدانی. با توجه به این که بذر های عدس کوچکند و اندوخته غذایی کمی دارند، به منظور بررسی مراحل رشد، دانه رست های ۳ روزه به گلدان های حاوی پرلیت منتقل شدند و دانه رست ها از روز چهارم با محلول غذایی اصلاح شده Hoagland & Arnon در سال ۱۹۵۷ حاوی عناصر غذایی کم مصرف و پر مصرف (۲۷/۷:۱) آبیاری شدند. این محلول به صورت یک روز در میان به محیط کشت گیاهان اضافه می شد. pH کلیه محلول ها در ۶/۵ تنظیم گردید. گیاهان در شرایط تنظیم شده با مدت روشنایی ۱۶ ساعت، شدت روشنایی ۱۷۵ میکرومول/فوتون/متر مربع/ثانیه تناوب دمایی ۲۶°C/۲۲°C (شب / روز) و رطوبت نسبی ۷۰-۶۰ درصد رشد یافتند. به منظور بررسی رشد طولی ریشه و اندام هوایی در روز هفتم، طول دانه رست ها با کاغذ میلی

غلظت SA (به تنهایی) باعث افزایش درصد جوانه زنی بذرهای عدس نسبت به شاهد شده و این افزایش معنی دار نمی باشد ($P < 0/05$) (نمودار ۱). سرعت جوانه زنی تنها در تیمار ۱۲۰ میکرومولار نسبت به شاهد افزایش معنی دار نشان می دهد ($P < 0/05$) (نمودار ۲).

گردید (Raymond, et al., 1993). عملیات آماری: مقایسه میانگین ها با استفاده از نرم افزار SPSS و آزمون دانکن با ضریب اطمینان ۹۵٪ محاسبه و برای رسم نمودارها از نرم افزار Excel استفاده شد. نتایج آنالیز واریانس حاصل مربوط به جوانه زنی بذر عدس در پیش تیمار SA در نمودار ۱ و ۲ مشخص شده است. افزایش

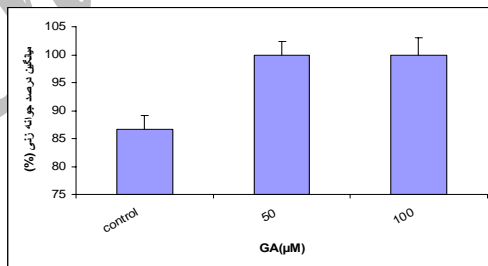

نمودار ۱- اثر پیش تیمار سالیسیلیک اسید بر میانگین درصد جوانه زنی بذر

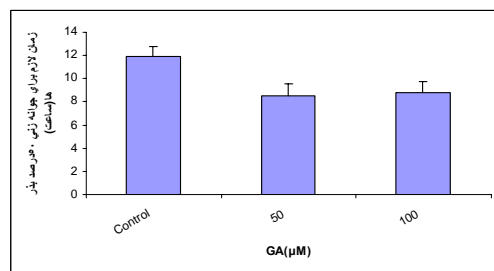

نمودار ۲- اثر پیش تیمار سالیسیلیک اسید بر مدت زمان لازم برای جوانه زنی ۵۰ درصد بذر

نتایج حاصل از پیش تیمار ژبیرلین نیز در نمودار ۳ و ۴ مشخص شده است. افزایش غلظت GA_3 باعث افزایش درصد جوانه زنی بذرهای عدس نسبت به شاهد می شود ($P < 0/05$) (نمودار ۳). در مورد سرعت جوانه زنی بذر افزایش غلظت GA_3 نسبت به شاهد افزایش معنی داری نشان می دهد ($P < 0/05$) (نمودار ۴).

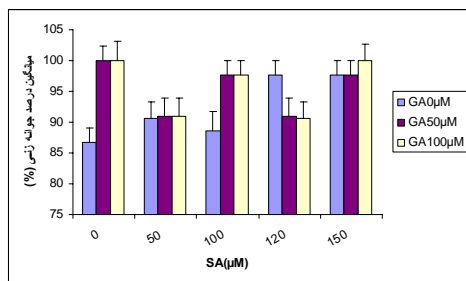

نمودار ۳- اثر پیش تیمار ژبیرلین بر میانگین درصد جوانه زنی بذر

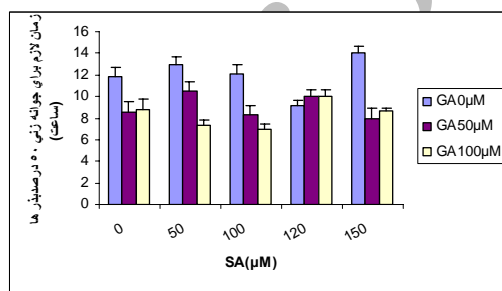
نمودار ۴- اثر پیش تیمار ژبیرلین بر زمان لازم برای جوانه زنی ۵۰ درصد بذر

نتایج در برهم کنش متقابل پیش تیمار SA و GA₃ نشان داد که افزایش درصد جوانه زنی در تیمار ۱۵۰ میکرومولار SA همراه با ۱۰۰ میکرومولار GA₃ نسبت به شاهد افزایش معنی داری از نظر آماری (P < ۰/۰۵) نشان می دهد و در سایر سطوح SA افزایش معنی داری نشان نمی دهد (نمودار ۵).

نمودار ۵- تأثیر پیش تیمار ژیرلین و سالیسیلیک اسید بر میانگین درصد جوانه زنی بذر

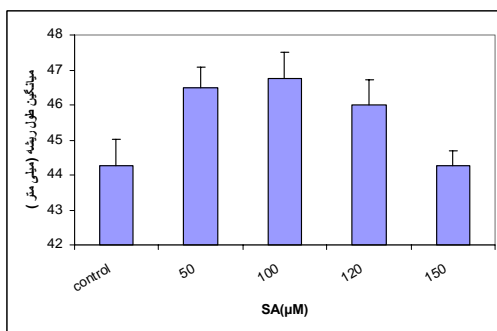
در مورد سرعت جوانه زنی در برهم کنش متقابل SA و GA₃ نسبت به شاهد افزایش نشان می دهد. حداکثر سرعت جوانه زنی در تیمار ۱۰۰ میکرومولار GA₃ همراه با ۱۰۰ میکرومولار SA مشاهده شد و نسبت به شاهد افزایش معنی داری نشان می دهد (نمودار ۶) (P < ۰/۰۱).

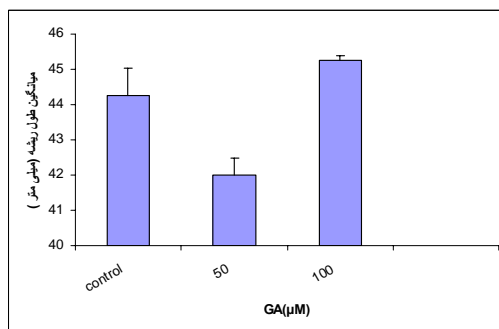
نمودار ۶- تأثیر پیش تیمار ژیرلین و سالیسیلیک اسید بر زمان لازم برای جوانه زنی ۵۰ درصد بذرها

با GA₃ ندارد و به نتایج حاصل از حضور GA₃ (به تنهایی) نزدیک تر است (نمودار ۶). رشد طولی ریشه در پاسخ به پیش تیماری SA (به تنهایی) نسبت به شاهد رشد معنی داری در سطح P < ۰/۰۵ نشان داد ولی این افزایش معنی دار نبود (نمودار ۷). در پیش تیماری با GA₃ (به تنهایی) اختلاف معنی داری نسبت به شاهد در سطح P < ۰/۰۵ نداشت (نمودار ۸).

بررسی مقایسه ای بین SA و GA₃ نشان داد، در نتایج مربوط به درصد جوانه زنی بذر و سرعت جوانه زنی بذر در دانه رست های عدس: حضور GA₃ نسبت به SA در سطح P < ۰/۰۵ اختلاف معنی داری با GA₃ نداشت و به نتایج حاصل از حضور GA₃ (به تنهایی) نزدیک تر بود (نمودار ۵). در مورد سرعت جوانه زنی بذر، غلظت ۱۲۰ میکرومولار از نظر آماری (P < ۰/۰۵) اختلاف معنی داری

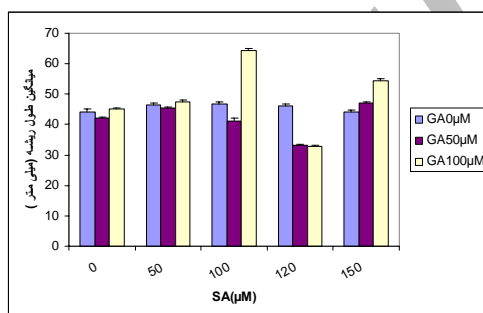

نمودار ۷- اثر پیش تیمار سالیسیلیک اسید بر میانگین طول ریشه (میلی متر)

نمودار ۸- اثرپیش تیمار ژیرلین بر میانگین طول ریشه (میلی متر)

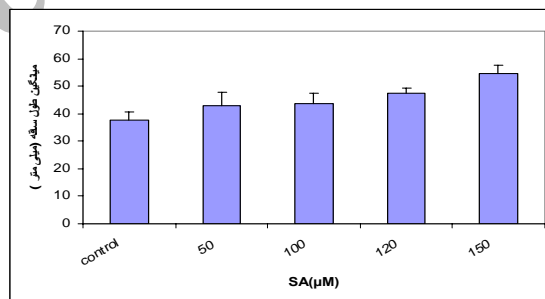
در پیش تیماری متقابل GA_3 و SA ، اختلاف معنی داری نسبت به شاهد در سطح $P < 0.05$ مشاهده نشد، حداقل رشد طولی ریشه در تیمار ۱۰۰ میکرومولار GA_3 همراه با ۱۲۰ میکرومولار SA مشاهده شد و حداکثر رشد طولی ریشه در تیمار ۱۰۰ میکرومولار GA_3 همراه با ۱۰۰ میکرومولار SA مشاهده شد و از نظر آماری در سطح $P < 0.05$ نشان داد (نمودار ۹).

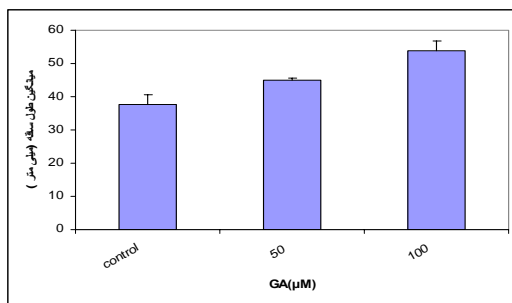
نمودار ۹- تأثیر متقابل پیش تیمار ژیرلین و سالیسیلیک اسید بر میانگین طول ریشه (میلی متر)

افزایش رشد طولی اندام هوایی نسبت به شاهد شد که در تیمار ۱۰۰ میکرومولار GA_3 از نظر آماری در سطح $P < 0.05$ معنی دار بود (نمودار ۱۱). نتایج نشان داد که در مورد رشد طولی اندام هوایی ژیرلین نسبت به سالیسیلیک اسید تأثیر بیشتر دارد (نمودار ۱۲).

در مورد رشد طولی اندام هوایی، افزایش غلظت SA به تنهایی باعث افزایش رشد طولی اندام هوایی شد، ولی این افزایش فقط در تیمار ۱۵۰ میکرومولار SA معنی دار بود (نمودار ۱۰). افزایش غلظت GA_3 (به تنهایی) باعث

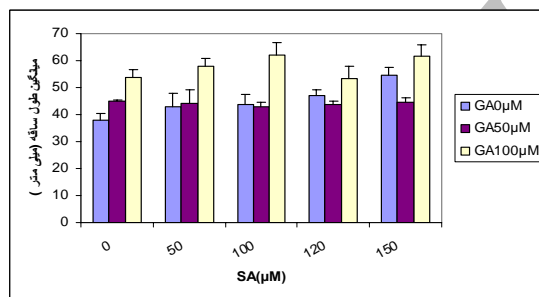

نمودار ۱۰- اثرپیش تیمار سالیسیلیک اسید بر میانگین طول اندام هوایی (میلی متر)

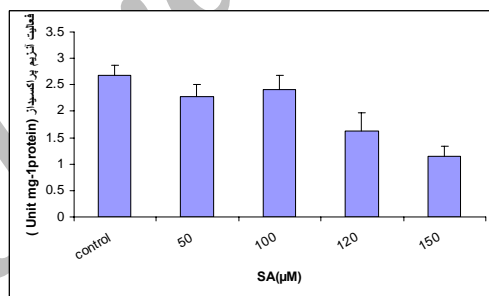
نمودار ۱۱- اثر پیش تیمار ژیرلین بر میانگین طول اندام هوایی (میلی متر)

در برهم کنش متقابل GA_3 و SA، افزایش رشد طولی اندام هوایی مشاهده شد، حداکثر رشد طولی اندام هوایی در تیمارهای ۱۰۰ میکرومولار GA_3 همراه با ۱۰۰ و ۱۵۰ میکرومولار SA مشاهده شد که بین این دو تیمار از نظر آماری اختلاف معنی دار وجود نداشت (نمودار ۱۲).

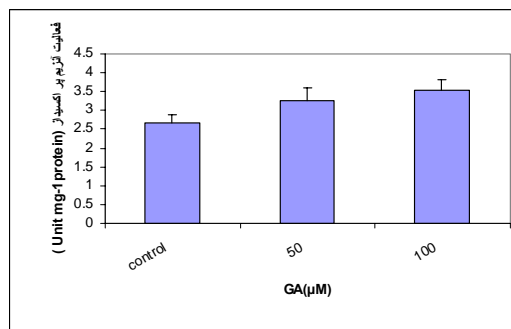
نمودار ۱۲- تأثیر متقابل پیش تیمار ژیرلین و سالیسیلیک اسید بر میانگین طول اندام هوایی (میلی متر)

در مورد فعالیت آنزیم پراکسیداز، افزایش غلظت SA (به تنهایی) نسبت به شاهد کاهش معنی دار ($P < 0.01$) در فعالیت این آنزیم نشان داد. به طوری که فعالیت این آنزیم در بالاترین سطح SA (۱۵۰ میکرومولار) به حد اقل خود رسید (نمودار ۱۳).

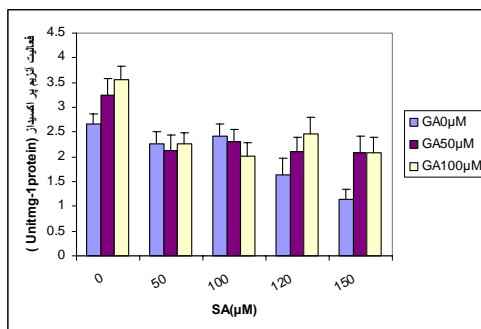
نمودار ۱۳- اثر پیش تیمار سالیسیلیک اسید در تغییرات فعالیت آنزیم پراکسیداز (Unit mg⁻¹ protein)

افزایش غلظت GA_3 به طور جداگانه نیز باعث افزایش معنی دار ($P < 0.01$) فعالیت آنزیم پراکسیداز در دانه رست های عدس نسبت به شاهد شد. ولی بین تیمار ۵۰ میکرومولار و ۱۰۰ میکرومولار GA_3 اختلاف معنی دار نشان نداد. حداکثر فعالیت آنزیم در تیمار ۱۰۰ میکرومولار GA_3 نسبت به شاهد مشاهده شد، که از نظر آماری ($P < 0.01$) معنی دار بود (نمودار ۱۴).

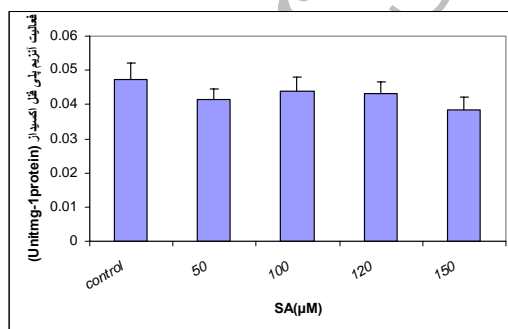
نمودار ۱۴ اثر پیش تیمار ژیرلین در تغییرات فعالیت آنزیم پراکسیداز (Unit mg⁻¹ protein)

در بر همکنش متقابل GA_3 و SA ، کاهش فعالیت آنزیم پر اکسیداز نسبت به شاهد مشاهده شد، که این کاهش از نظر آماری در سطح $P < 0.05$ معنی دار نبود (نمودار ۱۵).

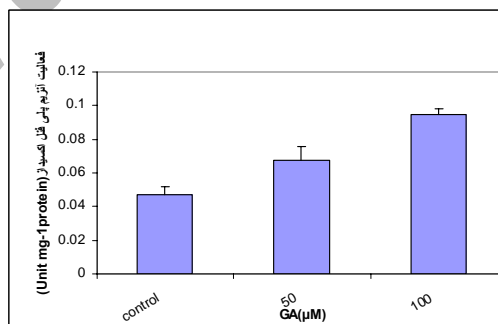
نمودار ۱۵ - تأثیر متقابل پیش تیمار ژیرلین و سالیسیلیک اسید در تغییرات فعالیت آنزیم پر اکسیداز (Unit mg⁻¹ protein)

در مورد فعالیت آنزیم پلی فنل اکسیداز، به تدریج با افزایش غلظت SA به تنهایی نسبت به شاهد، کاهش فعالیت آنزیم پلی فنل اکسیداز مشاهده شد، که در بالاترین سطح SA (۱۵۰ میکرو مولار)، به حداقل فعالیت خود رسید که از نظر آماری نسبت به شاهد کاهش معنی دار در سطح $P < 0.05$ نشان داد و در بقیه تیمارهای SA کاهش فعالیت این آنزیم از نظر آماری معنی دار نیست (نمودار ۱۶).

نمودار ۱۶ - اثر پیش تیمار سالیسیلیک اسید در تغییرات فعالیت آنزیم پلی فنل اکسیداز (Unit mg⁻¹ protein)

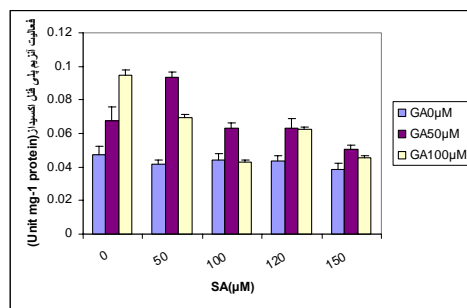
با افزایش غلظت GA_3 (به تنهایی) نسبت به شاهد افزایش فعالیت این آنزیم مشاهده شد به طوری که در بالاترین سطح GA_3 (۱۰۰ میکرو مولار) به حداکثر خود رسید. و در بین سطوح مختلف GA_3 افزایش معنی داری از نظر آماری در سطح $P < 0.05$ مشاهده شد (نمودار ۱۷).

نمودار ۱۷ - اثر پیش تیمار ژیرلین در تغییرات فعالیت آنزیم پلی فنل اکسیداز (Unit mg⁻¹ protein)

در برهمکنش متقابل GA_3 و SA ، اختلاف فعالیت آنزیم پلی فنل اکسیداز نسبت به شاهد مشاهده شد، که این اختلاف در برخی از تیمارها که از نظر آماری ($P < 0.05$) معنی دار نبود ولی در غلظت ۵۰ میکرو مولار GA_3 و ۵۰ میکرو مولار SA افزایش در فعالیت این آنزیم مشاهده شد و از نظر آماری ($P < 0.05$) معنی دار بود (نمودار ۱۸).

نمودار ۱۸- تأثیر متقابل پیش تیمار ژیرلین و سالیسیلیک اسید در تغییرات فعالیت آنزیم پلی فنل اکسیداز (Unit mg⁻¹ protein)

بحث

همچنین در پژوهش ما، افزایش غلظت ژیرلین به تنهایی باعث افزایش معنی دار درصد و سرعت جوانه زنی بذر عدس نسبت به شاهد شد (نمودار ۴). این داده ها با نتایج برزین در سال ۱۳۸۷، Kaur و همکاران در سال ۲۰۰۰، Nanjo و همکاران در سال ۲۰۰۴ مربوط به نقش ژیرلین در افزایش جوانه زنی بذر مطابقت دارد. Kaur و همکاران در سال ۲۰۰۰ نشان دادند که افزودن ژیرلین به صورت برون زا باعث افزایش دسترسی به ژیرلین درون زا شده و در نتیجه موجبات افزایش جوانه زنی در شرایط تنشی را فراهم می آورند Nanjo و همکاران در سال ۲۰۰۴ گزارش کردند که ژیرلین نه تنها در افزایش بیوسنتز آنزیم α- آمیلاز نقش دارد، بلکه فرایند ترشحی α- آمیلاز نیز پس از رونویسی ژن به وسیله ژیرلین تنظیم می شود. برزین در سال ۱۳۸۷ نشان داد، استفاده از ژیرلین در محیط کشت موجب افزایش درصد جوانه زنی حتی در محیط های در حال تنش می شود. حضور ژیرلین نسبت به سالیسیلیک اسید اثر بیشتری بر جوانه زنی بذر های عدس ایجاد کرد. ولی غلظت ۱۲۰ و ۱۵۰ میکرومولار سالیسیلیک اختلاف معنی داری در سطح $P < 0.05$ ندارد و با نتایج حاصل از حضور ژیرلین (به تنهایی) نزدیک تر است (نمودار ۵). پس از آن جا که استفاده از سالیسیلیک اسید نسبت به ژیرلین از نظر اقتصادی مقرون به صرفه است، سالیسیلیک اسید با غلظت ۱۲۰ میکرومولار می توان جایگزین ژیرلین کرد. در برهم کش متقابل ژیرلین و سالیسیلیک اسید، در تیمار ۱۵۰ میکرومولار سالیسیلیک اسید همراه با ۱۰۰ میکرومولار ژیرلین افزایش معنی داری نسبت به شاهد در سطح $P < 0.05$

طبق نتایج به دست آمده درصد و سرعت جوانه زنی بذر عدس در اثر پیش تیماری با SA افزایش می یابد. ولی این افزایش از نظر آماری نسبت به شاهد معنی دار نبود (نمودار ۱) در مورد سالیسیلیک اسید بر جوانه زنی بذر گزارشات ضد و نقیصی وجود دارد. Rajasekaran در سال ۲۰۰۲ نشان داد که کاربرد خارجی سالیسیلیک اسید باعث تحریک جوانه زنی بذر می شود. در سال ۲۰۰۵، El-Tayeb به اثر تحریک کنندگی سالیسیلیک اسید بر جوانه زنی بذر جو پی برد. مداح در سال ۱۳۸۴ گزارش کرد، سالیسیلیک اسید در غلظت های کم موجب افزایش درصد جوانه زنی می گردد اما این افزایش نسبت به گیاهان شاهد معنی دار نیست. خیساندن دانه های گندم در غلظت کم سالیسیلیک اسید (۰/۰۵mM) به مدت ۳ ساعت جوانه زنی را فعال می سازد (Shakirova, 2003).

نتایج پژوهش ما با نتایج Shakirova در سال ۲۰۰۳، Rajasekaran در سال ۲۰۰۲، El-Tayeb در سال ۲۰۰۵ و مداح در سال ۱۳۸۴ همسو می باشد. مکانیسمی که سالیسیلیک اسید باعث افزایش جوانه زنی بذر می شود هنوز به درستی مشخص نیست، بر طبق گزارش Nun و همکاران در سال ۲۰۰۳ سالیسیلیک اسید می تواند باعث مهار فعالیت کاتالاز شود. کاهش کاتالاز منجر به افزایش H₂O₂ می گردد، هیدروژن پر اکسید که برای بافت های گیاهی سمی است، می تواند جوانه زنی برخی از بذرها را بهبود بخشد.

پیش تیمار بذرها با ژیرلین ۱۰۰ و ۵۰ میکرومولار سبب افزایش درصد و سرعت جوانه زنی بذر عدس می شود.

موجب افزایش جذب مواد غذایی و فشار اسمزی شده، در نتیجه میزان بیوسنتز و ماده سازی افزایش می‌یابد. همراه با این افزایش ماده سازی، pH اسیدی موجب سست شدن دیواره شده و زمینه برای رشد سلول‌ها فراهم می‌گردد، بدین ترتیب طول دانه رست نیز افزایش می‌یابد. اما، غلظت‌های زیاد سالیسیلیک اسید همانند عامل تنش‌زا موجب کاهش بیوسنتزها شده است. این کاهش ماده سازی، باعث کاهش وزن و طول دانه رست می‌گردد.

ژیبرلین باعث افزایش رشد طولی اندام هوایی گردید و بر رشد طولی ریشه تأثیری نداشت (نمودارهای ۸ و ۱۱). این داده‌ها با نتایج Khan و همکاران در سال ۲۰۰۵ و Kaur و همکاران در سال ۱۹۹۸ مطابقت دارد. Khan و همکاران در سال ۲۰۰۵ مشاهده کردند که تیمار با ۱۰ میکرومولار ژیبیرلین، رشد گیاهان خردل را در مقایسه با گروه شاهد افزایش می‌دهد. بعلاوه GA₃ برون‌زا (اکزوژن) با بالا بردن قابلیت دسترسی اسید ژیبیرلیک درون‌زا رشد دانه رست‌ها در گیاه نخود را افزایش می‌دهند (Kaur, et al., 1998). همچنین گزارش شده است که ژیبیرلین‌ها از تنظیم‌کننده‌های اصلی گسترش دیواره سلولی و در نتیجه رشد سلولی محسوب می‌شوند (Pignocchi & Foyer, 2003). این هورمون، هم با افزایش تقسیم سلولی و نیز با تحریک طویل شدن سلولی موجبات افزایش رشد گیاه را فراهم می‌آورند (Kaur, et al., 1998; Ouzounidou & Ilias, 2005). غنی‌ترین محل ژیبیرلین در گیاهان، میوه‌ها، جوانه‌ها، برگ‌های جوان و نوک ریشه هاست. هرچند که ریشه‌ها یکی از منابع غنی ژیبیرلین در گیاه هستند ولی این هورمون‌ها از نظر تشدید رشد ریشه اثری ندارند و از ریشه به سایر اندام‌های گیاه منتقل می‌شوند (فهمی، ۱۳۸۷). در برهمکنش متقابل این دو هورمون، از طریق افزایش بیوسنتز ژیبیرلین منجر به افزایش رشد طول دانه رست نیز می‌شود.

تیمار با ژیبیرلین موجب افزایش فعالیت آنزیم پلی‌فنل اکسیداز و پراکسیداز شد، به طوری که در بالاترین سطح ژیبیرلین (۱۰۰ میکرومولار) فعالیت این دو آنزیم به

مشاهده شد. این امکان وجود دارد که سالیسیلیک اسید و ۲-۶ دی‌هیدروکسی بنزوئیک اسید جوانه زنی بذرها را از طریق بیوسنتز ژیبیرلین تحریک کنند و به عنوان القا کنندگان ترموژن عمل نمایند (Shah, 2003). بنابراین در برهمکنش متقابل این دو هورمون، سطوح بالاتر ژیبیرلین و سالیسیلیک اسید با همکاری هم باعث افزایش جوانه زنی بذرها شده است.

با توجه به این واقعیت در صورت سبز نشدن و سر از خاک بیرون نیاوردن دانه رست به مدت طولانی امکان مورد حمله قرار گرفتن و از بین رفتن آنها توسط میکروارگانیسم‌های موجود در خاک وجود دارد، گزارش در صد جوانه زنی بذرها باید با عامل زمان همراه باشد تا بتواند تعداد دانه رست‌های تولید شده در مدت زمان مشخصی را نشان دهد. بنابراین این از پارامتر سرعت جوانه زنی استفاده می‌شود.

سالیسیلیک اسید موجب افزایش رشد طولی ریشه و اندام هوایی می‌شود که این نتایج با نتایج Maia و همکارانش در سال ۲۰۰۰، McCue در سال ۲۰۰۰، Shakirova در سال ۲۰۰۳ و Fariduddin و همکاران در سال ۲۰۰۳ مطابقت دارد. افزایش طول دانه رست‌های سویا و وزن خشک آنها در غلظت‌های ۱۰۰ و ۵۰۰ mg/kg سالیسیلیک اسید توسط Maia و همکارانش در سال ۲۰۰۰ گزارش شده است. همچنین McCue در سال ۲۰۰۰ نشان داد تیمار نخود فرنگی با آب یا سالیسیلیک اسید که pH آنها بر روی ۳ تنظیم شده بود، موجب افزایش زی توده و طول دانه رست‌ها گردید. ساز و کاری که سالیسیلیک اسید رشد ریشه و اندام هوایی را در برخی از گیاهان افزایش می‌دهد به خوبی شناخته نشده است، اما احتمال داده می‌شود که سالیسیلیک اسید طویل شدن و تقسیم سلولی را به همراه مواد دیگری از قبیل اکسین تنظیم نماید (Shakirova, 2003). واز طرفی سالیسیلیک اسید از اکسیداسیون اکسین جلوگیری می‌کند (Fariduddin, et al., 2003). McCue در سال ۲۰۰۰ گزارش کرد، pH پایین سالیسیلیک اسید و غلظت کم آن می‌تواند با فعال کردن پمپ‌های پروتون غشاء

ستز پروتئین آنزیم و یا به واسطه تغییرات پس از ترجمه (Post translation) پروتئین های آنزیم های موجود باشد (Vitoria, et al., 2001) و نیز در برهم کنش متقابل ژیرلین و سالیسیلیک اسید، کاهش فعالیت آنزیم پراکسیداز و پلی فنل اکسیداز نسبت به شاهد مشاهده می شود (نمودارهای ۱۵ و ۱۸).

منابع

- ۱-برزین، گ. (۱۳۸۷) بررسی اثرات متقابل اسید ژیرلیک و پتاسیم بر جوانه زنی بذر و برخی فرایندهای فیزیولوژیک در مراحل رشد عدس، پایان نامه دکتری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات.
- ۲-فهیمی، ح. (۱۳۸۷) تنظیم کننده های رشد گیاهان چاپ اول، موسسه انتشارات، چاپ دانشگاه تهران.
- ۳-مداح، م. (۱۳۸۴) اثر بررسی سالیسیلیک اسید بر برخی جنبه های رشد و نمو، تکوینی، عملکرد و مقاومت گیاه نخود فرنگی *Cicer arietinum* در شرایط طبیعی و کشت در شیشه (in vitro) پایان نامه دکتری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات.
- 4-Aydemir, T.(2004) Partial purification and characterization of polyphenol oxidase from artichoke(*Cynara scolymus* L.)heads. *FoodChemistry*, **87**: 59-67.
- Biles,C.,Abeles,F.(1991)Xylem sap proteins. *Plant physiol*,**96**:597-601. 5-
- 6-El-Tayeb,M.A.(2005) Response of barley Gains to the interactive effect of salinity and salicylic acid.*Plant Growth Regulation*, **45**:215-225.
- 7-Fariduddin, Q., Hayat S., Ahmad A.(2003) Salicylic acid influences net photosynthetic rate, carboxylation efficiency, nitrate reductase activity and seed yield in *Brassica juncea*.*Photosynthetica***41**(2):281-284.
- 8-Hoagland,D.R.,Arnon,D.I.(1957) California agriculture experiment station. *Circular*, **347**:1-32.
- 9-Janda,T.,Szalai,G.,Tari,I.,Paldi,E.(1999) Hydroponic treatment with salicylic acid decreases the effects of chilling injury in maize(*Zeamays*L.)plants.*Planta*,**208**:175-180
- 10-Kang,C.,Wang,Ch.(2003) Salicylic acid changes activities of H₂O₂ metabolizing enzymes and increases the chilling tolerance of banana seedlings. *Environment and Experimental Botany*,9-15.

حداکثر خود رسیده است و این افزایش در سطح ($P < 0/01$) معنی دار است (نمودارهای ۱۷ و ۱۴) این داده ها با نتایج Vitoria و همکاران در سال ۲۰۰۳ مطابقت دارد. آنها گزارش کرد که افزایش فعالیت آنزیم های آنتی اکسیدان ناشی از کاربرد GA₃ می تواند ناشی از افزایش القای رونویسی ژن و ستز پروتئین آنزیم و یا به واسطه تغییرات پس از ترجمه ای پروتئین های آنزیم های موجود باشد. همچنین گزارش شده است که GA₃ با تأثیر مثبت بر جذب مواد معدنی در تأمین کوفاکتورهای ضروری در آنزیم های آنتی اکسیدان نقش اساسی ایفا نموده و از این طریق در افزایش فعالیت آنزیم های آنتی اکسیدان نقش داشته است (Panou- Philtheo, et al., 2002). ژیرلین باعث افزایش فعالیت آنزیم های آنتی اکسیدان پراکسیداز و پلی فنل اکسیداز در گیاهان عدس می شود (برزین، ۱۳۸۷).

به تدریج با افزایش غلظت سالیسیلیک اسید نسبت به شاهد کاهش فعالیت آنزیم پلی فنل اکسیداز و پراکسیداز مشاهده شد (نمودارهای ۱۳ و ۱۶). که با نتایج مداح در سال ۱۳۸۴ و Srivastava در سال ۲۰۰۱ همسو می باشد. نتایج مداح در سال ۱۳۸۴ نشان داد، غلظت بالای سالیسیلیک اسید در ساقه همانند عامل تنش زا عمل نموده است و در نتیجه آن فعالیت آنزیم های ضد تنش اکسیداتیو مانند پراکسیداز و کاتالاز افزایش یافته است. گیاهان از آنزیم های آنتی اکسیدانت برای افزایش تحمل در برابر تنش اکسیداتیو استفاده می کنند. مهار فعالیت پراکسیداز در نخود فرنگی تحت تیمار سالیسیلیک اسید توسط Srivastava در سال ۲۰۰۱ گزارش شد. سالیسیلیک اسید یک ترکیب فنلی شبه هورمون می باشد که به عنوان یک تنظیم کننده ی داخلی نقش مهمی را در مکانیسم های دفاع در برابر تنش های زنده و غیر زنده بازی می کند (Szalai,etal,2000). همچنین آنزیم های پراکسیداز و پلی فنل اکسیداز، آنزیم های مسئول برای اکسیداسیون ترکیبات فنلی هستند (Sheen & Calvert, 1969). افزایش فعالیت آنزیم های آنتی اکسیدانت می تواند ناشی از افزایش القای رونویسی ژن و

- 22-Pignocchi, C., Foyer, C.H. (2003) Apoplastic ascorbate metabolism and its role in the regulation of cell signaling. *Current Opinion. Plant Biol.*, **6**:379-389.
- 23-Popova, L., Pancheva, T., Uzunova, A. (1997) Salicylic acid: properties, biosynthesis and physiological role. *Rev. Plant Physiol.*, **85**:85-93.
- 24- Popova, L., Ananieva, V., Hristova, V., Christov, K., Georgieva, K., Alexieva, V. and stoinova, Zh. (2003) Salicylic acid- and Methyl jasmonate- induced protection on photosynthesis to paraquat oxidative stress. *Bulg. J. plant physiol.*, special issue, 133-152
- 25-Rajasekaran, L. R., Stiles, A., Surette, M.A., Sturz, A.V., Blake, T. J., Caldwell, C. and Nowak, J. (2002) Stand Establishment Technologies for Processing Carrots: Effects of various temperatures regimes on germination and the role of Salicylates in promoting germination at low temperatures. *Canadian Journal of Plant science*, **82**:443-450.
- 26-Raskin, I. (1992) Role of salicylic acid in plants. *Annu. Rev. plant physiol. Plant mol. Biol.*, **43**:439-463.
- 27-Raymond, J., Rakariyatham, N., Azansa, J.L. (1993) Purification and some properties of polyphenol oxidase from sunflower seeds. *Phytochemistry*, **34**: 927-931.
- 28-Shah, J. (2003) The salicylic acid loop plant defense. *Current opinion in plant Biology*, **6**: 365-371.
- 29-Shakirova, F.M. (2003) Changes in the hormonal status of wheat seedlings induced by SA and salinity. *Plant science*, **164**:317-322.
- 30-Sheen, S.J., Calvert, J. (1969) Studies on polyphenol content activities and isoenzymes of polyphenol oxidase and peroxidase during air-curing in three tobacco types. *Plant Physiol.*, **44**:199-204.
- 31-Srivasta, K. (2001) Shoot regeneration from immature cotyledons of *Cicer arietinum*. *Biology plantarum*, **44**:333-337.
- Szalai, G., Janda, T., Paldi, E. (2000) Effects of cold acclimation and salicylic acid on changes in ACC and MACC contents in maize during chilling. *Bio Plant*, **43**:637-640.
- 32-Vitoria, A.P., Lea, P.J., Azevedo, R.A. (2001) Antioxidant enzymes responses to cadmium in radish tissues. *Phytochemistry*, **57**:701-710.
- 11-Kaur, S., Gupta, A.K., Kaur, N. (2000) Effect of GA₃, kinetin and indole acetic acid on carbohydrate metabolism in chickpea seedlings germination under water stress. *Plant Growth Regul.*, **30**:61-70.
- 12-Kaur, S., Gupta, A.K., Kaur, N. (1998) a. Gibberellic acid and kinetin partially reverse the effect of water stress on germination and seedling growth in chickpea. *Plant Growth Regul.*, **25**:29-33.
- 13-Khan, N.A., Mobin, Samiullah. (2005). The influence of gibberellic acid and sulfur fertilization rate on growth and S-use efficiency of mustard (*Brassica juncea*). *Plant and Soil*, **270**:269-274.
- 14-Lopez, M., Humara, J. M., Casares, A. and Majada, J. (1999) The effect of temperature and water stress on laboratory germination of *Eucaliptus globulus* Labill. seeds of different sizes. *INRA, EDP sciences*, **57**: 245-250.
- 15-Maia, F.C., Moraes, D.M. (2000) Salicylic acid: quality effects of soybean seeds. *Revista Brasileira de sementes*, **22**:264-270.
- 16-Matilla, A.J., Matilla-Vazquez, M.A. (2008) Involvement of ethylene in seed physiology. *Plant Science*, **175**:87-97.
- 17-McCue, P., Zheng, Z., Pinkham, J.I., Shetty, K. (2000) A model for enhanced pea seedling vigour following low pH and salicylic acid treatments. *process Biochemistry*, **35**:603-613.
- 18-Nanjo, N., Asatsuma, S., Itoh, K., Hori, H., Mitsui, T., Fujisawa, Y. (2004) Posttranscriptional regulation of α -amylase II-4 expression by gibberellin in germinating rice seed. *Plant Physiology and Biochemistry*, **42**:477-484.
- 19-Nun, N.B., Plakhine, D., M. Joel, D., M. Mayer, A. (2003) Changes in the activity of the alternative oxidase in Orobanche seeds during conditioning and their possible physiological function. *Phytochemistry*, **64**: 235-241.
- 20-Ouzounidou, G., Ilias, I. (2005) Hormone-induced protection of sunflower photosynthetic apparatus against copper toxicity. *Biologia Plantarum*, **49**:223-228.
- 21-Panou-Philtheou, H., Koukourikou-petridou, M., Bosabalidis, A., Karataglis, S. (2002) Relation of endogenous and applied gibberellins to growth and accumulation of essential elements in aregano plants grown in copper rich soils. *Adv. Hort. Sci.*, **16**:63-71.

Archive of SID